

اعلامیه مرکز هماهنگی جامعه مدنی در مورد اعتراضات اخیر محصلین پوهنتون تعلیم و تربیه

بیش از دو هفته میشود که نظام تدریسی پوهنتون تعلیم و تربیه از هم پاشینده؛ دروس متوقف گردیده و محصلین به صنوف شان نمی روند؛ هرروز از پوهنتون تا مقر شورای ملی تظاهرات جریان دارد؛ محصلین در بین اعضای ولسی جرگه، مقامات بلند پایه، شخصیت های متنفذ و نهادهای ذریط سرگران اند؛ فضای پوهنتون را خشونت گرفته، همصنفان از همدیگر ناراضی به نظر میرسند، از کسی دستش شکسته و از کسی هم دندان هایش توسط پولیس ریخته شده؛ و نظم شهر مختل گردیده است. این همه بخاطری به وقوع پیوسته که رئیس جمهور افغانستان میخواست حلقه های مشخص را خوشنود ساخته و در معاملات سیاسی آینده حمایت شانرا از ان خود کند. رئیس جمهور اعتراف میکند که درین مورد مشوره لازم را ننموده و تصمیم اش نادرست بوده اما باز هم برای اصلاح آن هیچگونه اقدام نمیکند.

محصلین به کمال متانت مدنی ثابت نمودند که اعتراضات شان مسالمیت امیز است، اما متأسفانه که یک عده از قانون سازان و محافظان قانون آنانرا مورد حملات خشونت بار و مملو از تشدد قرار دادند؛ قاضی نذیر حنفی محصلین معترض را به موتر زدند و افراد پولیس به اشاره مهره های مشخص دست ها، پای ها و دندان هایشان را شکستند.

جای بس تأسف است که این بحران جدید در نظام پوهنتونی افغانستان هنوز هم به پایان نه رسیده و حکومت نه تنها به اعتراضات محصلین و استادان اهمیت جدی نداده بلکه با اضافه نمودن چند کلمه در نام جدید پوهنتون تلاش دارند اعتراضات مدنی و خواست های برحق محصلین را مورد تمسخر قرار دهند.

مرکز هماهنگی جامعه مدنی، که از بیش از ۳۰۰ نهاد مدنی کشور نماینده گی مینماید، ازین ناحیه جداً نگران است که اگر این بحران به شکل معقول آن به پایان نرسد مبادا که تشنج به وجود آمده میان محصلین به حدی برسد که دامنه شعله های آن به تمام پوهنتون های کابل سرایت خواهد نمود.

مرکز هماهنگی جامعه مدنی اعتراضات و پیشنهادات خود را قرار ذیل اعلان میدارد:

۱- ما رئیس جمهور و مقامات حکومتی ذریط را شدیداً مورد انتقاد قرار میدهم که در مقابل اعتراضات مسالمیت امیز و برحق محصلین بی تفاوتی نشان داده و بحران را تاحدی رسانده اند که ممکن در بین قشر جوان و بخصوص محصلین باعث بروز مشکلات جبران ناپذیر گردد.

۲- ما برخورد وزارت امور داخله و مسولین پولیس را تقبیح میکنیم که در مقابل اعتراضات محصلین اصل بی طرفی و مسلکی بودن را نقض نموده و در مقابل تظاهرات صلح امیز ایشان به اعمال خشونت بار متوصل گردیدند و به این ترتیب اعتبار و صیغه ملی پولیس را نزد مردم مورد سوال قرار دادند.

۳- ما خطاب به رئیس جمهور صدای خود را چنین بلند میکنیم که بیشتر ازین مصلحت ها و ارزش های ملی را به منظور خوشنود ساختن حلقه های مشخص قربانی معاملات سیاسی خود نکند و به طور اخص نزاکت های روحیه ملی را میان نسل جوان کشور جداً در نظر داشته باشد.

۴- چنانچه حوادث و چهره های بعد از کودتای ثور سال ۱۳۵۷ بر حالات امروزی افغانستان سایه افکنده و اثرات ناگوار آن فعلاً هم محسوس است و تا جاییکه قضاوت ها در مورد حوادث و چهره های بیشتر از ۳ دهه اخیر به عوض اینکه

تاریخی و عادلانه باشد، بیشتر سیاسی میباشد، بنأ در مورد آن توافق ملی وجود ندارد. به همین دلیل است که ما از اولیای امور و ادارات فعلی جداً تقاضا مینماییم تا وقتیکه تاریخ درین مورد قضاوت نکرده باشد و مردم به یک توافق ملی نرسیده باشند و یا حداقل یک کمیسیون بی طرف حقوق بشر درین مورد حقایق را جمع آوری و نشر نموده باشد، هیچ ساحه، اداره، نهاد اکادمیک، مدال، نشان و روزی مشخص را به نام های شخصیت ها و چهره های دوره مذکور مسمی ننمایند و عمداً زمینه نفاق ملی و مداخلات بیگانگان را مساعد نسازند.

در اخیر تاکید مینماییم که مرکز هماهنگی جامعه مدنی از خواست ها و اعتراضات مدنی محصلین و استادان پوهنتون تعلیم و تربیه حمایت میکند و اگر به خواست های شان جواب مثبت گفته نه شود دفاع از حقوق محصلین معترض را وظیفه مدنی خود میداند.

با احترام

مرکز هماهنگی جامعه مدنی